

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

KEGYELEM, BÉKESSÉG ÉS RENDEZNIVALÓK

A konferenciai hétvége témája a Krisztus központú élet. Ezen a hétvégén megkísérljük áttanulmányozni a Filippibéliekhez írt levelet, és arra a kérdésre keressük a választ, hogy mit jelent egy hívő számára Krisztus központú életet élni.

Figyelemreméltó ebben a száznegy ikeversből álló aránylag rövid levélben, hogy Pál apostol feltűnően sokszor használja soraiban a Jézus, Isten, Úr, Atya főneveket. Egészen pontosan a „Jézus” név negyvenszer fordul elő, „Isten” hússzor, „Úr” tizenötször, Jézusra és/vagy Istenre vonatkozó névmások huszonegyszer, a Szentlélek pedig négyszer van megemlítve... és tizenötször használja a szerző az „öröm” szót.

Ha csak ezt a kis statisztikát vennénk figyelembe, akkor sem lenne nehéz megállapítani, hogy a levél írója olyan ember, akinek a szíve csordultig tele van Jézussal, Istennel, ... és örvendezik, sőt

örömmre buzdítja levele címzettjeit is. Ráadásul teszi mindezt börtöncellába zárva, elhagyatva és a kivégzés lehetőségével is számolva.

A Filippi levél tanulmányozása során eljuthatunk arra a következtetésre, hogy lehetséges úgy intellektuálisan mint érzelmileg annyira telítődni Krisztussal, hogy végül mindent Krisztusban, ill. Krisztus szemszögéből lásson a hívő ember. Krisztusból kiindulva értelmezni a nehéz körülményeket, a testvéri közösséget, a személyes kapcsolatokat, halál-elmúlás kérdését, szolgálatot, kariert, anyagi áldást, stb.

Arra a kérdésre keressük tehát a választ, hogy mi jellemzi a Krisztus központú hívőt?

Az első válasz erre a kérdésre, amivel ma este foglalkozunk: **A Krisztus központú hívőt jellemzi a kegyelem, a békeesség és a rendeznivalók!**

1. KEGYELEM

"Kegyelem néktek és békeesség Istentől, ami Atyántól és az Úr Jézus Krisztustól."

Pál bevezető mondataiban a hétköznapi görög köszöntésnek egy érdekes szójátékát fedezhetjük fel. A görögök amikor egymást köszöntötték, azt mondták „charein” ami azt jelenti – üdvözetem, köszöntelek, helló. Pál, nem véletlenül, kicsit eltérően köszönti a filippibeli hívő szenteket, püspököket és diakónusokat – „charis” aminek a jelentése *kegyelem*, az Isten meg nem érdemelt ajándéka a hívő életében. Már a köszöntésében is tanítja őket.

„Kedves Filippiben élő, Krisztusban hívő szentek, püspökök és diakónusok: egyedül a kegyelem által lettetek vezetői a gyülekezetnek és kegyelemre van szükségetek a szolgálat folytatásában és a hívő élet megélésében is. Gyakorlatilag Isten kegyelmétől és irgalmától függ az egész életetek.”- mintha csak ezt üzenné az egyszerű köszöntésében a

nagy apostol, akkor a filippi testvéreknek, most pedig nekünk.

A Krisztus központú élet kegyelemből fakadó- és kegyelemre szorult élet.

Kegyelemből fakadó élet, mert Isten kegyelme és jóakarata indítja el a szívben a Krisztussal való élő közösséget. Jól értették ezt a filippi testvérek. Az egyik lehangsúlyosabb pillanat a filippi gyülekezet létrejöttének a történetében éppen Lídia megtérése volt. *Lídiának az Úr megnyitotta a szívét, hogy figyeljen arra, amit Pál mond.* ApCsel. 16: 14. Mindig így kezdődik! Isten nyitja meg a szíveket, és ez nem cselekedetekből van. Ez a kegyelem.

Kegyelemre szorult élet, mert minduntalan kiderül, hogy nála nélkül semmit sem cselekedhetünk. Ha Ő nem áll mellénk, nem segít és nem támogat, akkor az életünk és a munkánk nem ér semmit.

2. BÉKESSÉG

Pál hihetetlenül figyelmes a levél címzettjeivel, hiszen jól tudja, hogy a filippi gyülekezetben vannak zsidó háttérű hívők is, nem csak pogányokból megtértek. Ezért használja a zsidók között annyira népszerű köszöntési formát, természetesen görögül „eirene” amiről viszont a „shalom” juthatott eszébe több testvérnek. Az a békeesség, amelyről

folytatás a 3. oldalon

GYŐZELEM

Valahányszor egy haragosom a köszönésben megelőztem, vagy feleltem, ki legázolt, átjárt a boldog tudat: győztem.

Szánts meg csak tízzel több barázdát, szőjj pár méterrel hosszabb kelmét, adj békés szót, kedves virágként annak, kinek szemét kivenné,

vagy ételt, italt annak, aki téged étlen-szomjan hagyott, készíts egyel több műszert, inget, cipőt, rakj jól egy asztagot,

ez valami! Nem hazug frázis, nem délibáb, nem lanyha álom, de fogható tett, győzelem önmagadon és a világon!

Bódás János

A TARTALOMBÓL

English section - pages 7-9.

A Christ Centered Life - Phil 1:21

A közgyűlési szolgálatok közül

*Gyermekek és ifjúsági táborozás
Rámában - fényképes beszámoló*

Füredi Kamilla misszionárius +

Gyülekezeti hírek: Palm Bay, FL

Nagyajtai Eszter: Boldogok (2)

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István és Püsök Dániel

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
6468 State Road # L1
PARMA, OH 44134
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
104 Emily Anna Street
Woodbridge, ON, L4H 3H6, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Gyorsan elszaladt a nyár. Szeptember – tetszik vagy nem, a legtöbb iskolában már megkezdődött a tanulás. Azért még egy utolsó közösségi alkalomra megnyitja kapuit a rámai tábor: A *Házások Konferenciáján* vehetünk részt szeptember elején. Aki teheti jöjjön el erre a jó hangulatú, áldásos alkalomra, s érkezését jelezze előre lelkipásztoránál, vagy *Püsök Dániel* testvérnél!

Július végén szövetségünk elnöksége megbízásából *Magyarországra* utaztam, hogy részt vegyek *Füredi Kamilla* misszionárius testvérnő temetésén. Az elmúlt 10 évben folyamatosan támogatuk Füredi testvérnő Sierra Leonében végzett misszió munkáját. 2006-ban a rámai konferencia egyik legszebb pillanata volt, amikor szövetségünk lelkipásztorai imádsággal küldték ki őt az afrikai misszió-mezőre. Szomorúan és hálaadással is álltam ott a koporsó mellett a magyar baptista szövetségek vezetőivel, lelkipásztoraival együtt, képviselve benneteket is. Temetéséről a Kispesti Gyülekezet lelkipásztora, *dr. Mészáros Kálmán* testvér két írását közöljük, valamint *Herjeczki* testvér

búcsúzó-vigasztaló szavait. Emlékét lapunk olvasóival együtt megőrizzük!

Füredi testvérnő a MABAVISZ saját halottjának tekinti. A temetést követő szeretetvendégségen *Papp János*, világszövetségünk elnöke elmondta azt is, hogy úgy döntött a MABAVISZ tanácsa, hogy a jövő nyári világtalálkózón *Kornya díjban* részesítjük – posthumusz – Füredi Kamilla misszionárius testvérnő.

Itt említem meg azt is, hogy egy hét múlva újra sírkertbe vezetett utam – *Szegedi Tivadar* szolgatársam temetésére. Két nappal később pedig *Kádár András* lelkipásztort temették. Az igazak emléke áldott.

Örülök annak, hogy a fiatalok ezúttal többen is írtak rámai élményeikről, magyarul és angolul is. Köszönöm, és a továbbiakban is szívesen venném írásait, mindkét nyelven. *Kulcsár Attila* angol nyelvű igehirdetésének első felét most, a másik felét a következő számban közöljük.

Bár a magyarországi utazásom miatt meglehetősen komplikált módon, de sikerült az újságunk késői megjelenésén is segíteni. Gondolom, hogy a szeptemberi számot a hó elején megkapják olvasóink – a tengeren túliak is nemsokkal azután. (szerk)

Ha az Úr éltet, folyó év November 12-13-án ünnepeljük a New York-i magyar baptista gyülekezet fennállásának 110 éves évfordulóját. Meghívott vendégünk Pardi Félix testvér, az RMBGYSZ elnöke lesz. Ünnepi istentiszteleteinket szombat este, vasárnap délelőtt és délután tartjuk. Szeretettel hívjuk szövetségünk testvériségét erre a jubileumi ünnepségre. Akik szeretnének velünk együtt ünnepelni, kérjük, közöljék részvételi szándékukat legkésőbb október 17-ig Frank Kulcsár testvérnél: Tel: 201 538 9338, e-mail: fkulcsarusa@aim.com

Gergely István lelkipásztor

HÁZASOK KONFERENCIÁJA RÁMÁBAN

Szeptember 2-4.

Meghívott előadó: *Novák József* lp.

Jelentkezés szükséges.

+ + +

IFJÚSÁGI KONFERENCIA CLEVELAND

2016. október 7-9.

+ + +

NEW YORK 110 ÉVES 2016. NOVEMBER 12-13

Segítsünk torontói testvéreinknek – munkával is,
és imádkozzunk az építkezés mielőbbi
sikeres befejezéséért!

KEGYELEM, BÉKESSÉG ÉS RENDEZNIVALÓK

folytatás az 1. oldalról

később a levélben azt írja Pál, hogy az Isten békessége amely minden értemet meghalad, és az a békesség meg tudja őrizni a hívő szívét és gondolatait Krisztus Jézusban. Krisztus központúságot fenntartó békességnak is nevezhetnénk a „shalom”-ot.

A köszöntésben nem véletlen a sorrend sem. Előbb kegyelem, és azután békesség. Isten logikájában ez azt jelenti, hogy a békesség mintegy eredménye annak, hogy kegyelmet nyertél és bűneid meg vannak bocsátva. Nem lehet békesség kegyelem nélkül. Nincs békessége a bűnösnek, csak a kegyelmet nyert bűnösnek!

Ma este lehet jönni a kegyelem királyi székéhez, ahol bőven találhat minden bűnös kegyelmet és békességet a maga számára.

3. RENDEZNIVALÓK

Szeretném felhívni a testvérek figyelmét a Krisztus központú életre törekvő hívő egyik fontos jellemzőjére. Nem tökéletes, nem büntelen, nem hibátlan! Ezért mindig akad a hívő életében valami rendeznivaló. A levél negyedik része első verseire figyeljünk.

Különleges kapcsolatot fűzte Pált a filippi gyülekezethez. Így szólítja meg őket: „*testvéreim, akiket szeretek, és akik után vágyódom, örömöm és koronám.*”

Az apostol írja a levelét a börtönben, és amint halad a sorokkal, felidéződnek a szívében a közös emlékek. Silással együtt prédikáltak az evangéliumot a folyóparton és ott többen megtértek. Aztán Pál kiűzte a gonosz lelket egy jövődömondó lányból, és emiatt bajba kerültek. A hatóság megbotoztatta őket, börtönbe zárták őket, ők meg éjjelkor dicsérték az Istent énekekkel. Földrengés támadt, a börtön ajtók kinyíltak, a bilincsek lehullottak, mégsem szökött meg senki. A börtönőr megtért, házanépével együtt bementek, Pálékát elengedték a hatóságok, Lídia házában gyülekeztek... Micsoda szép idők voltak ezek! Micsoda lelki, érzelmi kötődés jött létre közöttük... ezért „örömöm és koronám.”

Annál különösebb a következő mondat: „*Evódiát intem, és Szüntükhét is intem, hogy legyen közöttük egyetértés az Urban. Sőt téged is kérlek, hűséges munkatársam, segíts nekik, akik együtt küzdöttek velem az evangéliumért; Kelemennel és a többi munkatársammal is, akiknek a neve benne van az élet könyvében.*” (v. 2-3)

Ha figyelmesen olvassuk a filippiekhez írt levelét észrevehetjük, hogy Pál előzőleg is tesz tapintatos utalásokat a gyülekezet komoly problémájára.

Fil 1:27. Csakhogy a Krisztus evangéliumához méltóan viselkedjétek...

Fil 2:2-5. ...tegyétek teljessé örömöt azzal, hogy ugyanazt akarjátok: ugyanaz a szeretet legyen bennetek, egyet akarva ugyanarra törekedjétek. Semmit ne tegyetek önzésből, se hiú dicsőségvágyból, hanem alázattal különbnek tartsátok egymást magatoknál; és senki se a maga hasznát nézze, hanem mindenki a másokét is. Az az indulat legyen bennetek, ami Krisztus Jézusban is megvolt.

Fil 2:14. Zúgolódás és vonakodás nélkül tegyetek mindent...

Fil 3:15. Akik tehát tökéletesek vagyunk, így gondolkozzunk, és ha valamit másképpen gondoltok, azt is kijelenti majd Isten nektek.

Pál apostol először körülírja a problémát, tapintatosan célozgat rá, de végülis úgy gondolja, hogy a dolgot nevének kell nevezni. Ezt meg is teszi, röviden, határozottan, tömören. Evódiát inti és Szüntükhét is inti, hogy legyen közöttük egyetértés az Urban.

Néhány eligazító tanács után nevének nevezi a problémát, ami nem csupán két prominens gyülekezeti tag személyes konfliktusa, hanem a gyülekezet problémája is.

Pál tudta, hogy két testvér veszekedésé kihat a többi testvérré is. Ha ez nincs időben kezelve, az egész gyülekezet légkörét megromlathatja. Két testvér(nő) egyet-nemértése kiválthat egyfajta instabilitást, bizonytalanságot a gyülekezet tagjaiban, pláne a barátkozókban. A gyülekezetben a „nehéz” légkör melegágya lesz a pletykának és a szeretetlen előítéleteknek. És hát ki vágyik egy olyan közösségbe, ahol rendezetlenség és feszültség van? Jól induló gyülekezetek szét estek már békülni nem akaró evódiák és szüntükhék miatt. De felhozhathatnánk férfi neveket is. Itt nem a nevek és a nemek a relevánsak, hanem a helyzet.

Pál, Krisztus központú hívőként aggodva gondol a filippi gyülekezetre a közöttük lévő feszültség miatt. Ugyanakkor érdemes észre venni azt is, hogy Evódiát és Szüntükhét bár inti, mégis méltatja őket. Ezek a testvérnők azelőtt együtt küzdöttek a nagy apostollal az evangéliumért, és a nevük fel van írva az élet könyvében. Pál nem két veszekedő asszonyt lát, akiknek nincs lelki

életük, hanem két Krisztus központú hívőt, akik jelen pillanatban „koccannak” egymással, valószínűleg jelentéktelen dolgok miatt. Rendezzék a nézeteltéréseiket! Értsenek egyet az Urban, Krisztusban! Tegyük le azt, ami ebben gátolja őket: büszkeség, irigység, vagy ki tudja mi.

És van még egy szereplője ennek a kis igeszakasznak. Pál kéri hűséges munkatársát (nem tudjuk a nevét), hogy segítsen nekik kibékülni.

Más szóval: „ülj le velük, beszélj a szívékre, imádkozz velük, tégy meg mindent, hogy rendezzék a rendeznivalót.” Mert a Krisztus központú hívő arra is képes, hogy segítsen másoknak békülni, sőt mindig a békesség munkálására törekszik a környezetében.

Azért imádkozom, hogy ezen a hétvégén sokaknak legyen része kegyelemben, békességben és kibékülésben, azért, hogy Krisztus kerüljön és maradjon életünk központjában! Ámen!

Lukács János

Elhangzott a közgyűlésen. (rövidítve)

URAM, TÉGY ENGEM BÉKÉD ESZKÖZÉVÉ...

*Uram, tégy engem békéd eszközévé,
hogy szeressek ott,
ahol gyűlölnek,
hogy megbocsássak ott,
ahol megbántanak,*

*hogy összekössek,
ahol széthúzás van,
hogy reménységet keltsek,
ahol kétségbeesés kínoz,*

*hogy fényt gyűjtsak,
ahol sötétség uralkodik,
hogy örömet hozzak oda,
ahol gond tanyázik.*

*Uram, segíts meg,
hogy törekedjem
nem arra, hogy megvigasztaljanak,
hanem hogy én vigasztaljak,*

*nem arra, hogy megértsenek,
hanem arra, hogy én megértsek,
nem arra, hogy szeressenek,
hanem hogy én szeressek.*

*Mert aki így ad, az kapni fog,
aki elveszíti magát, az talál,
aki megbocsát,
annak megbocsátanak,
aki meghal,
az fölébred az örök életre.*

Assisi Szent Ferenc

NEHEZEN TANUL, KÖNNYEN FELEJT

A napokban újra elővettem egy tesztet, amit néhány hónapja töltöttem ki. Kíváncsi voltam, hogy mennyire mélyültek el bennem az akkor tanult ismeretek. Az első néhány kérdés után rá kellett döbbenem, hogy a tanultak olyan mélyre kerültek, hogy már elő sem akarnak jönni. Emlékeztem a kérdésre, és arra, hogy valamikor tudtam rá a helyes választ, most azonban tanácstalanul keresgéltem, hogy vajon melyik is lehetett az.

Kijózanítóan nyilallt belém a kérdés: „Most akkor tudod, vagy nem?” Tudtam, de már elfelejtettem. Ez azt jelenti, hogy ha jelen pillanatban, számadásra kerülne sor, akkor híjával talátnánk. Ismételni, újra tanulni kell!

Csalódott voltam, és kicsit haragudtam is magamra, mert nem ezt vártam, nem ilyen eredményre számítottam. Ki kellett javítani a hibát és csak ezután lehettem ismét elégedett az eredménnyel.

Ez a történet eszembe juttatta a 143. Zsoltár 10. versét: *„Taníts meg engem a te akarodat teljesítenem, mert te vagy Istenem!...”* Vajon mennyi időre van szükségünk, hogy az Úr megtaníthasson nekünk valamit az Ő követésében? Hányszor kell újra meg újra ugyanazt a leckét ismételni, mert elfelejtettük, hogy mi a jó megoldás? Talán mi magunk is meglepődünk néha, hiszen azt gondoltuk, hogy nem okozhat nekünk problémát egy-egy helyzet vagy esemény, mert hívő emberként Krisztusi módon tudjuk kezelni. Amikor pedig belekerülünk, kiderül, hogy elégtelen a hitünk, szeretetünk, reménységünk, kitartásunk... Milyen kegyelmes türelemmel formál bennünket a Mennyei Mester, még akkor is, ha előfordul, hogy megfélemlítünk olyanokról, amiket már régóta, nagyon jól kellene tudnunk.

Mi pedig türelmetlenek vagyunk. Elfelejtjük, hogy a tanulás nem egy esemény, hanem egy folyamat. Azonnal meg akarunk tudni egyszerre mindent, hogy azután ne kelljen foglalkoznunk vele. Pedig a tanulást nem lehet elcsúsztatni, időt erőforrást és energiát kell rá fordítani, nehogy azután hamar elfelejtsük a gyorsan megtanultakat.

Vannak olyan ismeretek, amiket csak fokozatosan, hosszú idő alatt sajátíthatunk el és közben biztosan lesznek olyan pillanatok, amikor legszívesebben feladnánk, és abbahagynánk az egészet.

Melyik az a hangszer amin egy nap alatt meg lehet tanulni játszani? (Humoros zenészek szerint, a bőgő az megvárható, egyébként mindenhez évekre és sok gyakorlásra van szükség.) Mégis milyen gyönyörű, amikor gyakorlott ze-

nészek, kiváló érzékkel, csodálatos műveket, szólaltatnak meg, hangszereiken. Másként hangzik, de szintén lélekemelő, amikor a zenét tanulók fejlődését kísérhetjük figyelemmel, mert látjuk a hasonlóságot, ami először csak itt-ott azután egyre többször és szebben jelenik meg a játékukban, míg nem ők maguk is, szinte észrevétlenül, képzett zenészekké válnak. Közben fontos szabály, hogy egyre többet kell tanulni és semmit sem szabad elfelejteni.

Az Úr Jézus tanítványaiként sokszor inkább a címben szereplő mondás jellemző ránk, mintsem az áldozatkész, szüntelen gyakorló tanulás.

Szeressünk tanulni attól, aki szeretettel vállalja, hogy Lelke által, egész életünkben oktat, tanácsol és vezet bennünket!

Lehet hogy van, amikor nem gyakorlunk eleget, emiatt megkopik életünk dallama, elfelejtődnek, kimaradnak szép futamok és megszűnnek áldott harmóniák. Néha csak az ismétlés során derül ki, hogy valami nincs rendben, nem úgy szól ahogyan kellene és javítani, újratanulni kell. Utána még szebb és Istent magasztaló lesz.

Legyünk hálásak minden emlékezetes pillanatra, amelyben az ÚR nevel bennünket, mert a szolgálat útján tanulás nélkül nincs áldás és előrehaladás.

Huli Sándor

A MEGHALÁS IS NYERESÉG! - Fil 1:21-24

Szövetségünk évi Közgyűlésén hosszú évek gyakorlata szerint tisztelettel emlékezünk az elhunyt testvéreinkre, kiket az Úr egy év folyamán hazaszóltott Szövetségünkéből, és az óhazából. Mindig tiszteletteljes, magasztos alkalmak ezek számunkra. Kettős érzelmet ébreszt bennünk, egyrészt veszteség és szomorúság, mert hiányzanak, másrészt öröm és győzelem, mert az Úrhoz mentek.

A 2016-os Közgyűlésünk vezérgondolata, a Filippi levél alapján: KRISZTUS KÖZPONTÚ ÉLET. Az elhunytakról való megemlékezésünk alap gondolata: A MEGHALÁS IS NYERESÉG! Szembe nézünk a meghalás tényével, és azzal a kegyelemmel, hogy nyereség lehet az Úrhoz költözésünk. Valaki azt mondta: Mi csak temetünk. Ez nem éppen így van, de ha ez volna, akkor is tudjuk, hogy fölkészülten eltávozni a földi létből legalább annyira fontos, mint a megszületés. Készületlenül távozni e földi létből, mindennek elvesztését jelenti. Nagy és szent feladatunk átsegíteni minden lelket a halálra, Urunkhoz. Erre is tanít az emlék-istentisztelet. Krisztus központos életet élve a meghalás is nyereség Pál

apostolnak és nekünk is.

Az apostolnak KRISZTUS VOLT AZ ÉLET. Megtalálta, elfogadta és hűségesen szolgálta Őt teljes életében. Ő volt életének tartalma, és célja. Érette élt, dolgozott és szenvedett. Őt hirdette zsidóknak és pogányoknak, Aki Isten Fia lévén, emberként a földre jött, és az emberiség megváltásáért életét feláldozta. Szent bizonyossággal vallotta, „Akié a Fiú, azé az élet!” (1 Jn 5:12)

Készen volt SZENVEDNI ÉS MEGHALNI Krisztusért! Csel 20:24-ben azt mondja, „Még az én életem sem drága nekem...” majd a 21:13-ban így folytatja, *„mert én nem csak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézusnak nevéért!”* Ezért nyereség számára a halál is. Nem csak készülgetett, hanem készen volt, nem csak hirdette, hanem szent komolysággal és bizonyossággal nézett a halálra.

Tudta, hogy MEGVÁLTÓ URÁHOZ MEGY. A halálra át az örök dicsőségbe. Isten gyermekének és szolgájának ez határozottan nyereséget jelent. Ő is vallja, amit István vértanú mond: *„... látom Jézust állani az Istennek jobbján felől.”* (Csel 7:55b) Készen áll, hogy szeretettel fogadja hűséges szolgáját. Ez Isten gyermekeinek nyereség. Számára a halál nyereség, MERT AZ FÖLDI ÉLETÉNEK ÉS MUNKÁJÁNAK MEGPECSÉTLÉSE. Élete el van rejtve Krisztus által az Istenben, írja Kol 3:3-ban. Földi küldetésének végét jelenti a halál, és az már itt van. Elköltözése nem okoz neki félelmet, csak megpecsétli Krisztusért végzett szolgálatát.

A MEGIGÉRT JUTALOMMAL VÁRJA DICSŐ URA. Ez is nagy nyereség. Felülmúl minden képzeletet. Túlárado örömmel írja a római börtönből ifjú szolgatársának Timótheusnak - 2 Tim 4:6-8-ban, hogy vár reá az igazság koronája, de mindazokra is, akik végig hűségesen szolgálják Krisztust.

Szent komolysággal, alázattal és tisztelettel emlékezünk most Urunkhoz költözött testvéreinkre. Segítsen az Úr minket is, hogy a meghalás nyereség legyen számunkra. Kedves lelki énekeink így emlékeztetnek, és biztatnak: *„Ó, mily sokan által mentek már előre közülünk, kiket a szép Kánaánban dicsőben lát majd meg szemünk!”* Egy másik énekünk ezt mondja: *„Nagy karének kél majd szárnyra, ha a partra érkezünk...”* Mert boldogok, akik az Úrban halnak meg! Érdemes teljes életünket Néki szentelni, és minden erőnk bedobásával hűségesen szolgálni szerető Megváltónkat. Minden képzeletet meghaladó nyereség vár reánk. Ugye te is ott leszel?

Kulcsár Sándor

FÜREDI GABRIELLA KAMILLA 1951-2016

A Kispesti Temetőben vettünk végső búcsút **Füredi Gabriella Kamilla** afrikai misszionáriustól 2016. július 29-én a feltámadás reményében.

Mindenek előtt hálaadással tekintettük végig Füredi Kamilla gazdag életútját, amit kispesti gyülekezetének lelkipásztora **Dr. Mészáros Kálmán**, a baptista egyház korábbi elnöke ismertetett.

A vigasztalás ígét **Papp János**, a baptista egyház elnöke hirdetett. A határontúli magyar baptisták képviselőjében először **Pardi Félix**, az erdélyi baptisták elnöke, majd **Dr. Herjeczki Géza**, az észak-amerikai magyar baptisták alelnöke szolt. A sírnál **Durkó István** misszióigazgató hirdette a feltámadás ígét. Hálaadó imádságban **Dr. Fazekas László**, a clevelandi nyugalmazott lelkipásztor és **Győri Kornél**, egyházunk korábbi főtitkára köszöntö meg Istennek a Kamilla által végzett munka áldását.

A kispesti búcsúztató istentisztelettel párhuzamosan az afrikai **Sierra Leone-ban Makeni** városában is tartottak megemlékező istentiszteletet Füredi Kamilla áldozatos életéért. Felolvasásra került az afrikai szövetség elnökének **Joseph Samuel Fornah** együtt érző levele és **Christoph Haus**, az Európai Baptista Misszió főtitkárának megemlékező sorai.

A sírba helyezés megrendítő pillanatai voltak, amikor a Kamilla koporsóját egy

afrikai szemfedővel borították le, jelképezve ezzel egy Istentől elhívott misszionárius választott hazája és Afrika népe iránt érzett szeretetét.

A hálaadás és reményteljes jövőbepilantás vigasztaló üzenete mellett a budapesti gyülekezetek alkalmi énekkarának szolgálata emelte lelki tekintetünket Isten eljövendő országa felé. Soli Deo Gloria!

FÜREDI GABRIELLA KAMILLA ÉLETÚTJA

Füredi Gabriella Kamilla 1951. augusztus 28-án született Kispesten. Bár családja nem volt elkötelezett keresztény, gyermekkorában többször elvitte egyik rokona a *Kispesti Baptista Gyülekezet* alkalmaira. 9 éves volt, amikor Isten ígéje megragadta a szívét, és elkötelezte magát Krisztus követésére. Hitvalló bemeztésére 16 éves korában került sor szülei tragikus halála után. Lelki fejlődését látva időközben megválasztották a kispesti gyülekezet ifjúsági vezetőjének.

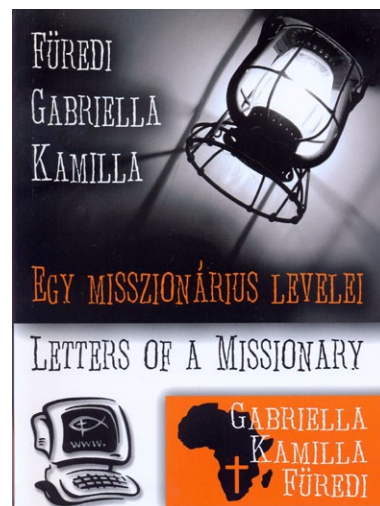
1969-ben érettségizett a *Kispesti Deák Ferenc (Landler) Gimnáziumban*. Először kozmetikus akart lenni, majd az egészségügyi pályán helyezkedett el. Évekig dolgozott egy csecsemőotthonban, majd a *budapesti Szt. László kórházban*. Eközben egyre határozottabban tapasztalta meg Isten hívását a misszionáriusi szolgálatra. Polgári foglalkozása mellett kezdte meg teológiai tanulmányait először a *Szabadegyházak Tanácsa Lelkészképző Intézetében*. Ezt követően a *Debreceni Református Hittudományi Akadémián* tanult és szerzett egyetemi végzettséget 1981-ben kiváló eredménnyel. Később tanulmányokat folytatott Svájcban, a Zürich melletti *Rüschlikoni Nemzetközi Baptista Intézet (SITE)* nyári egyetemén.

Időközben irodavezetői állást kapott a Magyarországi Baptista Egyház országos központjában. Titkárnői munkája mellett egyre többször vállalt vidéken igehirdetői szolgálatot. A *Kiskőrösi Baptista Gyülekezet* felismerte Istentől kapott elhívását és 1987-ben misszionáriusi szolgálatra avatta fel Kamillát. Még ebben az esztendőben lehetősége adódott arra, hogy az *Európai Baptista Misszió* kötelékében külmiszióba induljon az afrikai *Sierra Leone-ba*. Az egészségügyben korábban elsajátított ismereteit egy klinikán tudta először kamatoztatni, ahol nemcsak misszionáriusként, hanem orvos-asszisztensként is dolgozott egy kórházban. Ez után felkérést kapott a *Sierra Leone-i Baptista*

Lelkészképző Bibliaiskola tanári, majd igazgatói feladatkörének betöltésére.

Ezekben az években Sierra Leone véres polgárháborúba sodródott. Az országban tevékenkedő misszionáriusok élete is kockán forgott. Kamilla is nagy nehézségek között menekült ki a háborús körülmények közül 1995-ben. Először Magyarországra tért vissza, de nem találta lelke nyugalmát. Kereste a módját, hogy miként térhetne vissza a korábbi misszióöldre. Kezdetben ez teljesen reménytelennek tűnt.

Aztán 1997-ben az Egyesült Államokban, Cleveland (Ohio) városába települt át, azt remélve, hogy amerikai állampolgárként talán nagyobb eséllyel juthat vissza Afrika földjére. Hosszan tartó imádságos időszak következett, aztán Isten ismét megnyitotta az ajtót előtte. 2006-ban az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség*, a *Magyarországi Baptista Egyház*, valamint a *Baptista Szeretetszolgálat* támogatásával indulhatott ismét vissza az afrikai lélekmentő munka folytatására.

Időközben Kamilla kiadott egy önálló könyvet is „*Egy misszionárius levelei*” címmel, melyben egy misszionárius ún. „imaleveleibe” lapozhatunk bele. E könyv betekintést ad egy missziómunkás mindennapi életébe, gondjaiba, sikereibe, a végzett lelki munka örömeibe és kétségeibe. Ezek a levelek arra is serkentettek bennünket, hogy bizonyos mértékig mi is kapcsolódjunk be Jézus Krisztus nagy misszióparancsának teljesítésébe: „*Menjete el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népeket, bemeztve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.*” (Máté 28:18-20)

folytatás a 10. oldalon

GYERMEK ÉS IFJÚSÁGI TÁBOROZÁS RÁMÁBAN - 2016. JÚLIUS 4-10.

Nagyon hálás vagyok, hogy újból ott lehettem a gyerektáborozáson, amit minden évbe megszerveznek vezető testvéreink a közgyűlés után. Az Úr kegyelméből és a testvérek megbízására csoportot is vezethettem, testvéremmel, Erdőközi Krisztinával együtt. Természetesen a saját gyermekeink is részt vettek a táborozáson, a koruknak megfelelő csoportokban.

Egy gyönyörű hetet kaptunk, újból. A gyerekek régi és új barátokat találtak, nagyon jó volt az idő, így fürödni is tudtunk majdnem minden nap. 89 gyermek és fiatal vett részt ezen a táborozáson, ami lehet, hogy rekord létszám volt.

A mi kis csoportunk 12-14 gyerekből állt. Az Úr Jézus csodáiról tanultunk. Jó volt látni a nem gyülekezeteinkhez tartozó gyerekeket – ilyenek is voltak közöttünk - mennyire éheznek az Isten igéjéért, és hogyan törekednek az aranymondás megtanulására; ez nekünk is tanulság, hogy igyekezzünk a gyerekekkel együtt a cél felé.

Köszönjük a sok fáradságot azoknak, aki bármilyen formában részt vállaltak a tábori munkában, hogy nekünk minden jól és kellemesen teljen! Köszönjük a szép tiszta szobákat, a finomabbnál finomabb ennivalót, és a sok imát, amivel támogatottak a testvérek.

Hisszük, ha a Jó Atya megengedi, és jónak látja, jövőre újból találkozhatunk a táborban.

Kovács Irén

Az idén is sok szép emlékekkel jöttünk haza Rámából! Áldásos, örömteli alkalmaink voltak, közelebb kerültünk Istenhez és egymáshoz – felnőttek, fiatalok egyaránt.

Az én csoportom a 8-11 évesek voltak, 5 fiú és 6 lány. Nagyon jó kis csapat volt. Fő témánk: *A szerető és gondoskodó Isten*; ilyen megközelítéssel vettük át Mózes életét. Hogyan gondoskodott Isten Mózesről születésétől fogva, nehéz körülmények között is a legjobbat formálta ki számára.

Szerettem volna, ha megértenék a gyerekek, hogy Isten számára mindannyian fontosak vagyunk, és személyes terve van életünkre nézve. Volt egy pár vezér igeverszünk, többek között: *"Segítségem az Úrtól van, aki az eget és földet teremtette."* (Zsolt 121:2)

Mennyire fontos, hogy mindennapi kapcsolatunk legyen Istennel, ahogy Mózes is beszélgetett Vele. *"Igéd mécses a lábam előtt, és ösvényen világosságom."* (Zsolt 119:105) Ugyanakkor mennyire fontos, hogy engedelmeskedjünk Istennek, mert *"Boldog ember, aki mindig istenfélő, aki pedig megkeményíti a szívét, bajba kerül."* (Péld 28:14)

Nagyon szeretünk énekelni, új énekeket is tanulni örömteli szívvel, minden évben. *"Ha rád nézek Jézus, vidám vagyok, és elszáll minden gond."*

Képességem szerint igyekeztem, hogy megértsék gyermekeink, hogy sem iskolában, sem otthonukban, se nehéz körülmények között nem kell egyedül járni, hiszen Isten velünk van, még hajunk szála sem esik le az ő tudta nélkül. Különösen hálás vagyok olyan kívül álló gyerekekért, akik vissza jönnek, és még emlékeznek pl. egy kis énekre, amit 2-3 évvel ezelőtt tanultunk.

Számomra személyesen is áldás a táborozás, a reggeli közös áhítok is a felnőttekkel, melynek során jobban megismerhetjük egymást. Felnézek azokra, akik örömmel, fáradhatatlanul, zúgolódás nélkül végzik minden évben a fáradságos munkát. Hálás vagyok, hogy

ennek magam is részese lehetek. Elöljáróink Istent helyezik a középpontba és ezért Isten meg is áldja munkájukat!

Kívánom mindannyiunk számára, hogy Istenre nézve, a nemes harcot megharcolva haladjunk a cél felé, hogy egy nap örökre együtt ünnepelhessünk a Nagy Tábori sereggel!

Fülöp Johanna

Szerintem mindannyian elmondhatjuk a táborozók közül hogy egy nagyon jó hetet tölthettünk el a Ráma táborban. Voltak bibliai tanítások, különfoglalkozások, és persze sok sok játék együtt. Én a fiatalok csoportjában voltam és a

hét témája a négy emberi temperamentum volt. Ez a négy temperamentum a bizakodó, kolerikus, mélabús és az egykedvű. Mindegyik tanítás nagyon jó és tartalmas volt. Ami nekem megmaradt a tanításokból az, hogy minden temperamentum Istentől van és Isten minden embert tud használni, legyen annak az embernek bármilyen a temperamentuma. Isten nem személyválogató és mindannyiunkat egyenlően szeret. Nekem a különfoglalkozások közül a sok röplabdázás tetszett a legjobban, meg persze amikor elmentünk a Wonderland vidámparkba. Nagyon szép idő volt egész héten, és ezért Istené a hála. Remélem jövőre is eltudok majd menni! :)

Szabó Renáta

Idén nyáron életemben először volt szerencsém ott lenni a Ráma táborban.

Amióta Chicagóba jöttem, azóta hallottam történeteket magáról a táborról, a remek közösségről és a programok sokszínűségéről. Mint minden ember, amikor valami új helyre megy, és hallott történeteket, elképzel maga előtt egy képet a helyszínről, a programokról és persze megpróbálja elképzelni, hogy milyen lehet a hangulat. Én is megtettem ezt, és nem csalódtam!

A tábor témájaként a 4 alapvető úgynevezett vérmérsékletet választottuk: *a szangvinikus, kolerikus, melankólikus és a flegmatikus temperamentumokat*. A cél az volt, hogy ezen személyiségtípusok alapján ne csak megismerhessük magunkat és másokat, de meg is értjük azt, hogy bár mindannyian mások vagyunk, rendkívül fontos szerepünk

denki kifejezhesse a véleményét az adott személyiségtípusról vagy kérdéseket teheszen fel és válaszokat kaphasson olyan személyektől, akiknek az adott vérmérséklet a domináns. Hihetetlen volt látni azt a nyitottságot és érdeklődést a fiatalok részéről, amit a kiscsoportos beszélgetések során mutattak, amely lehetővé tette, hogy mély beszélgetések alakuljanak ki.

Délutánonként lehetőségünk volt kapcsolódni és élvezni egymás társaságát. Természetesen a foci, a röplabda és az úszás egyetlen nap sem maradhatott el. Volt lehetőségünk ellátogatni a Wonderlandbe, ahol a móka és kacagás mellett a sorban állás közben remek beszélgetések alakultak ki a tábor témájával kapcsolatosan.

After endless years of visiting camp, I finally began to take my spiritual life to the next level and accepted God's salvation for the first time. All my years of camp had built up to this moment. A moment that had forever changed my life. However, in New York City in October's Ifjusagi Conferencia, God had a completely different plan for me. I was always missing something in my life. Watching my peers get into the baptismal really got me moving. However, what really got me moving was when Rev. Novak asked, "What's holding you back from making this decision if you've already accepted his salvation?" That is when God truly spoke into my heart and before I knew it I was preparing for my baptism, what I believed was needed

Esténként *Püskő Dániel* 1p. osztott meg velünk történeteket az Igéből, és közös áhítatot tartottunk mindenkivel, aki a táborban volt, kicsik és nagyok egyaránt. Áhítatok után a tábortűz, a *Capture the Flag*, és minden este más és más játékok zárták a napot.

Fantasztikus élmény volt ott lenni a táborban idén nyáron, megismerni diákokat a szövetségéből, és alig várom, hogy jövő nyáron újra ott lehessenek a Ráma táborban.

Kukucska Gábor

YOUTH CAMP - RAMA

As I prepared to travel to Rama this year, I was very excited to return especially after my baptism this past November. Rama has meant a lot to me growing up. The camp has played host to me and my friends for countless years. However, what it has been most helpful for is helping build my relationship with God. I will begin with a flashback.

as a physical testimony of the already solidified decision in my heart.

Now that I look back today, I realize how much all that time I spent in Rama has meant being with my friends in the presence of God. That was what I was looking forward to this year. As I sat at LAX at 4am ready to go to Canada, God definitely gave me a different plan this year.

My dad, brother, and I quickly found out that my grandpa's lung condition was severely worsening and it would be imminent for us to travel to Romania to maybe catch him before his final breaths. Shortly after arriving into Canada, we got straight into our travel planning and before we knew it we were scheduled to fly to Europe the next day. However, it was too late. Papa went to be with the Lord that morning we were supposed to leave. Now our trip to Europe developed a new purpose. It was to say goodbye to Papa until we meet again in our Eternal Home. With all the traveling, I was able

van az egyházban. Habár egyetlen személyre sem csak az egyik vagy másik vérmérséklet jellemző, hanem mindannyian egy keverékét alkotjuk ezeknek a temperamentumoknak, minden egyes személyiségtípushoz bemutattunk egy-egy karaktert a Bibliából, akire leginkább jellemzőek azok a vonások.

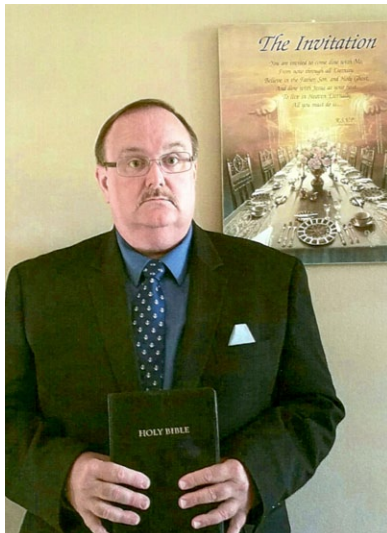
Igy volt alkalmunk megismerni kicsit *Pétert, Mózes, Noét és Timóteust* ezeken a jellemzőkön keresztül. Az igei előadásokat nagyon jól kiegészítette a kiscsoportos beszélgetés, ahol lehetőség nyílt arra, hogy az előadások után min-

PALM BAY, FL

This letter is to let you know what is happening at our *Bethesda Baptist Church in Palm Bay, Florida*.

On May 29th, *Pastor Joel Sathe* gave his last sermon to our church. He served our church faithfully for one year and has moved on to serve in the Portland, Oregon area. His parents, *Rev. Dr. Ron Sathe and his wife Mary Ann* left also. We wish him God's blessing as he continues to serve him at his new location.

Our church was fortunate in getting a replacement quickly. *Pastor James Waddell and his wife, Florence*, live nearby and are dedicated Christians who are ready to serve us. They have three daughters, two married, and four grandchildren who live nearby also and attend our worship services too.

Pastor Waddell is getting acquainted with the Bethesda Home residents and their special needs. He gives a good Bible based message on Sunday and has a Bible Study group on Tuesday mornings. He visits the residents in the Home giving spiritual guidance, comfort and prayers.

Please pray for us, a small group of elderly Christians as we strive to remain faithful to serve our Lord Jesus Christ.

On behalf of our church, we send our special greetings to the convention. We pray your meetings will be fruitful and that you have a blessed time together. God Bless you all.

With Christian Love, **Ethel Kish**

PS: Personally, I miss attending the convention. It has been, and still is, near and dear to my heart - an important part of my life. Personal greetings to all.

YOUTH CAMP - RAMA

(continued)

to think a lot about my grandfather. Papa was a true inspiration to my relationship with God as he faithfully served the Lord while always seeking peace. Just months before, he had made the long trek from Perecseny to Los Angeles to witness my baptism. All the memories I had with

Papa were piling up and giving me comfort in his parting. As the funeral came around, I was witness to the hundreds of people that came out to pay their final goodbyes to my grandfather. It really showed how large of an impact he had on all the people around him.

That same night, I got together with my family to discuss my plans for the week. By the grace of God, my parents were letting me fly back 2 days later to get to Rama for the back-end of the youth week. God was truly working in the most unexpected of ways. After not telling anyone at the camp that I was coming, I barged into their evening service come Wednesday night only to be joyfully reunited with my friends who have become family. Rama has helped me build relationships based in God that can be found nowhere else. The movement we have going in the American Hungarian Baptist Youth is powerful. Our youth is thriving in the Lord making this an amazing spiritual home. My whole experience leading up to my return in Rama is a testament that God works in the most mysterious of ways. God has a plan set out for each and everyone one of us that we may or may not expect. We, as Christians, just have to know to always trust God and pray he reveals his plan for us.

We love you and miss you Papa,

Zsigmond Jr. Balla

With it not even being a full week since my return from the VBS week at Florida, I had to prepare my heart and set my mind on another opportunity to get closer to God at Rama. As the week of camp approached, I wanted to know more about the chosen topic of temperaments and understand how God would use such a message to reach the youth. The leaders chose to start off camp with an introduction on the topic, explaining how there are four different types of temperaments, which are sanguine, choleric, melancholic, and phlegmatic, and that each one has their own individual nature and characteristics. These temperaments also have their own advantages and disadvantages, which wouldn't qualify one temperament better than the other, but rather makes the temperament(s) we do possess distinctively unique because God created us in His image and gifted us with our own personal temperament(s). The rest of the week

was split up by having a leader focus on one temperament, explaining the qualities, advantages, and disadvantages that regard to the discussed temperament. Each day, we dove into the Word by trying to attach the temperament for the day to a character from the Bible, and analyzed how that character used the advantages of their temperament to glorify God. On Wednesday, we learned about the optimistic, carefree, and social sanguine temperament. The following day, we looked at the more natural born leader, productive, and goal oriented choleric temperament. On Friday, we had the by yourself, overly sensitive, perfectionist and thinking melancholic temperament. On the last day, the leaders concluded with the more people's person, peaceful, helpful, and "in the background" phlegmatic temperament.

For me, the day that stood out from the week was certainly Saturday, when we learned about the phlegmatic temperament, since that was the tempera-

ment that most resembled my nature and personality. Phlegmatic people are the ones that tend to stay in the back and don't get the spotlight that other people might get. After I absorbed and understood the information regarding a phlegmatic person, it made me realize how important a phlegmatic person can be in the church by the way they serve and glorify the Lord. The actions of a phlegmatic person in a church might not get all the attention in the world, but the work that's done for the Lord is valued the same as any other deed that's intended for glory. Throughout the week, there was also a separate theme mentioned of how Jesus, while he was on Earth, possessed all four of these temperaments. He only had the advantages of these temperaments and used them to serve, glorify, and honor the Heavenly Father. Likewise, we should use our temperament(s) that God had gifted us with to reflect the glory, honor, and praise back onto Him. All in all, there wasn't too much to complain about this week; there were memorable moments throughout this week full with great discussions, amazing people, and unforgettable fellowship. Lastly, I would like to thank all the people that put their time and effort into making this week possible. God willing, I hope I can come to Rama next year and continue to build the faith.

Pisti Szabo

A CHRIST CENTERED LIFE PHILIPPIANS 1:21

What do you need to have a "Christ Centered Life?" First of all, you need Christ! So let's imagine, that Jesus is in front of us. What else do you need? A life, or a person. So, let's imagine that this person is also in front of us, near Jesus, but off to the side, doing whatever pleases him. Now, how does a life

become "Christ Centered?" How does a typical, self-centered person become "Christ Centered?" A life transformation needs to happen. This self-centered person is drawn by God's love and makes a conscious decision to follow Jesus and to make Jesus the Lord of his life. As a result of this decision, Christ indwells that person, and he starts living out what he learned from Jesus. To illustrate this, now imagine that Jesus is standing in front of the person and when people look at him, they no longer see the person, but they see Jesus in him. This should be the ultimate goal of every Christian! Now, let's examine the following. How does this process happen? Why is it important that this process takes place? What are the implications of this process happening in the lives of Christians? What about the non-Christians?

Attila's illustration with Gabor and Robert

The apostle Paul states that: *"For to me, to live is Christ..."* (Philippians 1:21 NIV), meaning, that the only important thing about living for him is Christ. Saying it another way: **If I don't have Christ, I'm not living! Life is not worth living without Jesus!** What are the important things in your life? What are the things that determine your decisions on a daily basis? Most people are self-centered, and every decision that they make is about advancing themselves, making sure that whatever happens that day improves their chances to maximize their advancement and their pleasure. This is why we have so much conflict among people. Whatever is good for me, might not be good for you, but I have to look out for myself, so my decision will reflect what is good for me, or whatever I think it will be good for me. Now, how can we change this way of thinking?

Paul describes this way of thinking in his letter to the Galatians, saying: *"I have been crucified with Christ and I no longer live, but Christ lives in me. The life I now live in the body, I live by faith in the Son of God, who loved me and gave himself for me."* (Galatians 2:20 NIV). One might ask: What does

this even mean? How does that happen? How do I die to myself and let Jesus live in me, through me? The second part of the verse explains it. It happens **"by faith in the Son of God, who loved me and gave himself for me."** There comes a time in the life of every self-centered person, that he/she realizes that Jesus loved them so much, that He died for their sins. The moment that this realization happens, the person realizes that the self-centered desires and actions that characterized their life before meeting Jesus were destructive and sinful, and that they need to be nailed to the cross with the rest of the sins of this world. When Jesus took our sins upon Himself and died on the cross for us, those sins become repugnant and disgusting to us! We no longer want to do them and we fight against those desires. We want to nail them to the cross, again-and-again, every time they creep up in our lives. What Jesus did on the cross for us, should trigger in us a radical love for Him! When we read our Bibles and relive the suffering and death of Jesus on the cross to save us from our sins, we should develop a radical love for God's word, the Bible.

Our goal at Open Bible Hungarian Church in Venice, FL is to help people who are living away from God come into a loving relationship with God. We do this by inspiring them to develop a radical love for Jesus and the Bible! We firmly believe, that this will ultimately lead to a transformed, Christ Centered Life!

The Bible is full of stories where Jesus meets people who are self-centered and as a result of His interaction with them, they are transformed and become Christ Centered. Jesus found the self-centered, unlovable, selfish Zacchaeus on the streets of Jericho and by showing interest in him, loving him enough to stop and talk with him, visit him in his home, Zacchaeus was transformed into a Christ Centered man (Luke 19:1-10). Jesus sought out the socially despised and outcast Samaritan woman at the well and told her that no matter how worthless and outcast she felt, she was precious to God and as a result of their interaction, her life was totally transformed (John 4:1-42). The good news for us is that Jesus is still in the life-transformation business and we too can be transformed into his image, the way we were initially created by God. **When you meet Jesus, Jesus will change you! Try it!**

Now, one might say: I have met Jesus, and decided to follow Him, but when people look at me, they still see me,

MISSIONARY FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

Contributions can be mailed to the Treasurer (address on page 2).

and not Jesus living in me. Why is that? Most often, it is because we are still thinking according to our self-centered way of life. This is why the world calls Christians hypocrites. They too know what a Christian should look like and that Christians should look, talk and act differently. When people who call themselves Christians still speak and act in a way that the non-Christians do not see Jesus in them, they become skeptics. This is why Paul urges the Christians in Rome saying: *"Don't change yourselves to be like the people of this world, but let God change you inside with a new way of thinking."* (Romans 12:12a ERV) Becoming Christ Centered requires a new way of thinking! How is your thinking lately? Are your thoughts yours, or are they coming from God? Are you still thinking in a self-centered way? Be careful what you are thinking about, because your actions will most likely come from what you are thinking about.

The apostle Paul describes this new way of thinking in stark terms to the Colossians (Colossians 3:1-17). He reminds them that their actions should reflect their **"New life"** in Christ and not the **"Old self"** that characterized them before meeting Jesus. **We too, who call ourselves Christians, need to start acting differently!**

Paul states that we need to STOP doing certain things (Put off - like we are taking off some old, dirty clothes) and we must START doing certain things (Put on - like we are putting on some new, clean clothes.) Putting off needs to include the following: *"So put everything evil out of your life: sexual sin, doing anything immoral, letting sinful thoughts control you, and wanting things that are wrong.... But now put these things out of your life: anger, losing your temper, doing or saying things to hurt others, and saying shameful things. Don't lie to each other. You have taken off those old clothes—the person you once were and the bad things you did then."* (Colossians 3:5,8-9 ERV) Yes! The message is the same for us. If we want to live a Christ-centered life, we must put off the old, dirty, self-centered desires. Let me ask you. Are you willing to let Christ live in you? Then, start the process of looking like Jesus by getting rid of the old self. Start with deciding that you will throw out at least two (2) things that are still present in your life.

To be continued in the next issue.

Attila Kulcsar

FÜREDI KAMILLA (1951-2016)

folytatás az 5. oldalról

Kamilla összesen 18 esztendőt töltött az afrikai missziómezőn. Ezekben az években sok próbán kellett keresztülmennie. Meg kellett küzdenie szegénységgel, nélkülözéssel, betegségekkel. Egy évvel ezelőtt a Magyar Baptista Szeretetszolgálat önkénteseként élelmi-szersegélyeket továbbított az ebola halálos veszedelmével küzdő Sierra Leone népének. Halált megvető bátorsággal vett részt az adományok kiosztásában, és a betegek gyógyításában is. A sok erőfeszítésben az ő szervezete is súlyosan legyengült és kórházi ellátásra szorult. Ebben a helyzetben döntött úgy, hogy további gyógykezelésre hazatér.

2015 augusztusában a Baptista Szeretetszolgálat különleges mentőakciója révén érkezett vissza Magyarországra. Szerettük volna a repülőtérre ünnepélyesen fogadni és ott köszönteni, de erre nem volt lehetőség, mert azonnali orvosi beavatkozásra és kórházi ellátásra szorult.

Nagy öröm volt számára, amikor ez év májusában közvetlen afrikai munkatársai, a Sierra Leone-i Baptista Szövetség elnöke és főtárháza látogattak Budapestre. Ennek kapcsán május 8-án Afrika Vasárnapot szerveznünk anyagyülekezetében, a Kispesti Baptista Gyülekezetben. A templomunk tele volt sok afrikai keresztyénnel, együtt dicsértük egész nap hálaadással az Urat. Ekkor mondta el zárszóként különös álmát, melyet személyes üzenetként kapott azokban a napokban elhívó Urától:

„Kamilla, kinyílt előtted az ajtó, ha akarsz, hazajöhetsz a mennyországba” – mondta bizonyágtételében. Majd időt kért Istentől, hogy elrendezze hátramaradt dolgait. Majd így folytatta: „Mielőtt végleg 'igen' mondanék, és belépnék azon a bizonyos ajtón, szeretném tudni, hogy ki áll majd a helyembe, ki végzi tovább az általam megkezdett missziómunkát...”

Azóta Kamilla már hazatért, 2016. július 19-én be is zárult a Mennysorság ajtaja mögöttes. De vajon ki indul majd a külmiszió mezejére? Ki lép majd Ka-

milla nyomába? Hálaadással köszönjük meg Istennek Kamilla példamutató életét és imádkozunk a következő ott munkálkodó misszionáriusunkért!

Dr. Mészáros Kálmán

Szövetségünk képviselőjében Herjeczki testvér a gyászistentiszteleten a 2 Timóteus 4,6-8-at olvasta, majd a következőket mondta:

Kedves Füredi család, Kispesti Gyülekezet, Kamilla Magyarországon élő barátai, testvérei!

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség képviselőjében állók Füredi Kamilla misszionárius koporsója mellett. Azon gondolkodom, vajon miért is

vagyok itt a szolgálattevők sorában? Talán azért, mert az Úr valahogy nekem is helyet jelölt Kamilla testvérnő szolgáló életében. Szövetségünk megbízásából én tartottam a kapcsolatot vele az elmúlt tizenegy-néhány év során. Ezért beleláthattam szolgálatába, harcaiba-örömeibe, fájdalmaiba – mindegyikből volt neki bőséggel - és reményteljes terveibe.

Hálát adok az Úrnak először is az Ő szolgálóleányáért, az életét a misszióra szentelő Füredi Kamilláért. Azután hálát adok azért is, hogy szövetségünknek, az amerikai magyar baptistáknak részt adott az Úr abban a missziómunkában, amit Kamilla végzett egy harmadik ország, Sierra Leone népéért. Nem mi választottuk sem Kamillát, sem Sierra Leone-t, hanem az Úr. Mi csak elfogadtuk. Így lett egy kis részünk nekünk is ebben a különleges szolgálatban. A mi részünk abban is állt, hogy a misszionárius mellett álló testvérek és barátok anyagi jellegű támogatását összegyűjtöttük és továbbítottuk – Kamilla kérésére szerint. Elmondhatom, hogy voltak olyan áldozatkész testvérek, akik imádságukon túl segítettek is missziómunkáját, ami nélkül nem végezhetné volna ezt az afrikai missziót.

Meg is említem azt a három fő területet, amiben munkálkodott. Az első a missziós Bibliaiskola, ahol lelkipásztorokat és leendő lelkipásztorokat képezték ki és vezettek tovább az ige ismereté-

ben, Kamilla vezetésével, szervezésével és néha előadásával. Egy másik terület a *templomépítés*, ebben is sokat segített Kamilla. A harmadik terület: a gyülekezete kezdeményezésére Makeniben egy *általános iskola* építését indította el, s a rajta keresztül érkezett jelentős anyagi segítséggel el is végezte. Szeptemberben már 3 osztály kezd majd a tanulást. Ebben az iskolában egy missziós, „iskola-gyülekezet” is alakult. Mi innen nem is tudjuk elgondolni, milyen nagy jelentőségű volt az ő munkája az ott élők számára!

Nem csak a tengeren túl, hanem itt is vannak többen olyanok, akik támogatták és szerették őt. Füredi testvérnő hálás volt a támogatókért – most én is megköszönöm mindazoknak, akik így

Dr. Cserepka Margit misszionárius testvérnővel, Rámában, 2006 nyarán

is mellette álltak – a magunk nevében és egy kicsit a Sierra Leone-iak nevében is, akik *Titusz Kamara* testvér értesítése szerint ezekben az órákban emlék-istentiszteletet tartanak. (Azóta a fényképeket is láttuk az azonos időben tartott megemlékezésről. A szolgálattevők sorában ott voltak a Bibliaiskola hallgatói és az ott végzett lelkipásztorok, s háláadással emlékeztek a tanítóra, igazgatóra, önfeláldozó testvérré, áldozatkész munkatársra. Szerk)

De nem csak személyek voltak a támogatók között, s nem csak a mi szövetségünk, hanem például az a Messiáshívó gyülekezet, ahol Kamilla éveken át otthonra talált, akik között szolgált is, mielőtt 2006-ban Afrikába ment volna. A *Tikvat Yisrael* (Izrael reménysége) gyülekezet lelkipásztora is megkért a napokban, hogy említsem meg őket a temetésen. Nagy szeretettel gondolnak rá ők is.

Kedves Attila és kedves család – testvérüket sokan szerették Amerikában és Afrikában is. Szövetségünk, annak elnöksége és lelkipásztorai, valamint Kamilla Amerikában élő barátai és testvérei nevében is Isten vigasztalását kívánom!

A vele való legutóbbi beszélgetések és a néhány hete kapott levele alapján mondhatom, hogy nem gondolta, hogy

élete itt a földön ilyen hamar véget ér. Ezt úgy látom többen is érzékelték a jelenlétük közül. A családtagok is, amikor 19-én mellette voltak a kórházban, s átléhetők, hogy ő nem úgy gondolta, hogy máris az Úrhoz kell mennie. Ezért most Pál apostol már korábban felolvasott szavait újra olvasom, de a személyes névmásokat megváltoztatva idézem az igét (2Tim 4,6-8). *Elérkezett az elköltözésed ideje. Ama nemes harcot megharcoltad, futásodat elvégezted, a hitet megtartottad. Végeztetted el neked az igazság koronája, amelyet megad neked az Úr, az igaz bíró ama napon.* Persze, nem az a döntő, hogy én így gondolom – másokkal együtt is. De az igen, ha az Úr mondja ezt. És Ő valami ilyesmit mondhatott, amikor megállította Kamillát.

Füredi Kamilla misszionárius Istent hirdet a Sierra Leoneiaknak.

A feladat, amiből egy részt kapott, továbbra is megvan. A missziómunkát nem mi kezdtük és nem fog az befejeződni velünk!

Legyen áldott az Úr azért a szakaszért, amit Kamilla testvérnő végzett. Szolgálatkészségéért, odaszántságáért, haláláig hűséges munkájáért illesse őt tiszteletünk, s hálás emlékezet.

Kamilla – futásodat elvégeztetted itt a földön; dicséred Uradat Isten örök országában! Ámen.

Herjeczki Géza

A temetés után *Marosi Nagy Lajos* testvér felhívta figyelmemet arra, hogy Kamilla sírjától mintegy 100 méterre van *Csopják Attila* egykori egyházvezető, kispesti lelkipásztor és felesége sírhantja is. Néhányan meg is álltunk a sír mellett, kegyelettel gondolva az amerikaiak által is jól ismert Csopják testvérré, akinek egyik versét ide másolom. (szerk)

EGY A SZÜKSÉGES

*Egy a szükséges... amíg élünk
Csak ezt keressük szorgosan;
S ha megtaláltuk, mit se féljünk,
Haladhatunk már biztosan.*

*Nem földi kincs, amit a rozsda
Megemészthet itt, vagy melyet*

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Papp János* (Magyarország)

Alelnökök: *Pardi Félix* (Erdély)

dr. Gergely István (Amerika)

Főtítká: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetsége*be hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az *Evangeliumi Hírnök* olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, Papp János elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Pardi Félix elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, dr. Gergely István elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nyúl Zoltán és Nagy Tibor lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Dóczé Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, Nehra Bálint lelkipásztorért és munkatársaiért.

*Magával vinni más világra
Szegény lelkünknek nem lehet.*

*Nem dicsőség, nem földi pompa,
Nem fényes hírnév, vagy egyéb:
Hiába gyűjtenéd halomba,
E földdel együtt mind megég.*

*Egy a szükséges csupán: Jézus!
Őt ragadd meg, Ő kell neked!
Egyetlen út Ő az Atyához,
S mert föltámadt: Ő életed!*

Csopják Attila

BOLDOGOK (2)

"Boldogok, akik sírnak: mert ők megvigasztaltatnak." Mt 5,4. Sokan sírnak, de nem boldogok. Nem jó helyen és nem jól sírnak. Az Ige ajánlja, hogy *"keressék az Urat, ha talán kitapogathatnák őt és megtalálhatnák, jöllehet bizony nincs messze egyikőnktől sem. Mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk."* ApCsel 17,27-28. Isten megtalálása a sírok boldogsága.

Az ember tudja, hogy ez a "sós-patak", a fájdalommal zárt szemhéjak alól folyik, amióta az ember elvesztette Istennel való életét. A könnyek meg tudnak lepni, előtörni és "kiteríteni" titkolt érzéseinket. Az ember számára a legfájdalmasabb a halál ténye. Ezen változtatni nem tudunk, hogy: *"a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet a mi Urunk Krisztus Jézusban."* Rm 6,23. Isten nincs messze senkitől sem, mondja Pál apostol. Csak meg kell szólítani. El kell sírni bánatunkat, mert nála kész a vigasztalás, az pedig az örök élet. *"Monda néki Jézus: Asszony, mit sírsz? Kit keressz? Az pedig azt gondolván, hogy ő a kertész, monda néki: Uram, ha te vitted el őt, mond meg nekem, hova tetted őt, és én elviszem. Monda néki Jézus: Mária! Az megfordulván, monda néki: Rabboni! ami azt teszi: Mester!"* Jn 20,15-16.

Mária meg tudta mondani sírásának okát. Te miért sírsz? Igaz, Mária Jézus holttestét kereste, de az Élő Urat találta meg! A Máté 28 elején az angyal bátorítja az asszonyokat: *"Ti ne féljete, mert tudom, hogy a megfeszített Jézust keressétek. Nincs itt mert feltámadott, ahogy megmondta."* Az asszonyok bánata öröme fordult, és ez örömhírnek terjesztői lettek. A megvigasztalódott szív alkalmas a szolgálatra. Az élő Krisztusról csak azok tanúskodhatnak, akik találkoztak vele. *"Az pedig annak akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz, aki LÁTJA a Fiút, és hisz őbenne, örök élete legyen; és én feltámasztom azt az utolsó napon."* Jn 6,40.

Manapság sok a "száraz" bizonygató. Leginkább azt mondják, hogy "befogadták" az Úr Jézust. Kérdezte is tőlem egy leány, hogy ő nem olyan boldog, mint mások pedig ő is befogadta az Úr Jézust. És mit mondott neked Jézus? - kérdeztem. Nem tudom, volt a válasz. Akkor te nem is találkoztál Vele? Jézus engedélye nélkül nem lehet őt "befogadni." Jézus előtt nem lehet "állva" maradni. János apostol ájultan esik össze. Pál apostol leesik a lóról. Péter apostol térdre hull, és azóta sokan mások. Elődeink azt szokták mondani: ha nem sír a megterő, sírni fog a gyülekezet.

A boldog, felszabadító sírás a bűnös nő volt, aki nem törődve a vendégek véleményével, felháborodásával, hála könnyeivel áztatta Jézus lábait. *"És szólt Jézus: asszony megbocsájtattak a te bűneid... a te hited megtartott téged, eredj el békességgel."* Így vigasztalja János apostol egy a vének közül, a Jelenések 5,5-ben: *"Ne sírj, mert győzött a Júda nemzetségéből való oroszlán, Dávid gyökere, hogy felnyissa a könyvet és felbontsa annak hét pecsétjét."*

Egy néger férfi álmában sír a templomon kívül. Jézus hozzá lép és kérdi, hogy miért sír? Nem engednek be, mondja ő. Ő, ne sírj, szól Jézus, én már régen nem vagyok bent. Gondolom jó ezt tudni.

"Mert az Isten szerint való szomorúság megbánthatatlan megtérést szerez; a világ szerinti szomorúság pedig halált szerez." 2Kor 7,10. Sokan azért nem találnak vigaszt, mert világ szerint keresik azt. Júdás apostol, amikor rájött, hogy ártatlan embert árult el, keservesen bánkodik de rossz helyen. A főpapok előtt teszi, de azok nem törődnek az ő fájdalmával, de hatalmuk sem volt vétkét megbocsájtani.

Sokunk tapasztalata az, amiről Pál apostol beszél: *"Aldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atya, az irgalmasságnak atya, és minden vigasztalásnak Istene; Aki megvigasztal minket minden mi nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk bármely nyomorúságba esteket azzal a vigasztalással, mellyel Isten vigasztal minket."* 2Kor 1,3-4.

Milyen nagy szükség van közösségeinkben ilyen személyekre, akik terjesztik maguk körül ezt a menyei boldogságot. Nem könnyű bünfelismerésre

és bűnbánatra vezetni valakit. Sokakat lehetetlen megvigasztalni. Aszáf így sír a 77-dik Zsoltárban: *"Nyomorúságom idején az Urat keresem; kezem feltartom éjjel szüntelenül, lelkem nem akar vigasztalást bevenni."*

"Nem akarom továbbá atyámfiait, hogy tudatlanok legyetek azok felől, akik elaludtak, hogy ne bánkódjatok, mint a többiek, akiknek nincs reménységük." 1Thess 4,13. Egy testvérnő arról tett bizonyosságot, hogy nagyon bánkódott, mert apja megtérően halt meg, annak ellenére, hogy ő mindent megtett. Egy másik testvér vigasztalta meg, aki hasonlóan ment át. Egy időnek kellett eltelnie, hogy megvigasztalódjon, s megértse, hogy Isten ezeknek felette áll. A megtérések mégis Isten hatalmában vannak.

Az Úr Jézus ismerte a bánatot, ismerte a hitetlenség terhét, de a hit diadalát is. *"Nem mondtam-e neked, hogy ha hiszel, meglátod majd az Isten dicsőségét?"* Jn 11,40. Jézus vigasztalása mindig konkrét és valós. Ezért: *"Járuljunk hozzá igaz szívvel, hitnek teljességével, mint akiknek szívük tiszta a gonosz lelkiismerettől."* Zsid 10,22.

Sok okunk van a bánatra, a sírásra. Vannak komoly veszteségeink, de semmivel sem kevesebb, kisebb a vigasztaló. Bátorítsanak a zsoldáros szavai, és találjuk meg mindig a vigaszt, mely bátorra és boldoggá tesz, hogy lehessünk hasznosak Urunk szolgálatában.

"Miért csüggedsz el lelkem, és miért nyughatatlankodol bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadító Istenemnek." (Zsolt 42,12)

Nagyajtai Eszter